

Nr 356

Av herr Larsson i Luttra m. fl., *angående viss skattefrihet för allmänna samlingslokaler.*

Enligt 5 § 1 mom. kommunalskattelagen undantages från skatteplikt för garantibelopp bl. a. under punkten g) nykterhetsföreningars byggnader, därest byggnaderna är avsedda för nämnda föreningars verksamhet såsom sådana, samt under punkten h) sammanslutningar eller enskilda tillhöriga kyrkobyggnader eller bönehus, museer och s. k. soldathem.

Jämlikt 54 § kommunalskattelagen och 7 § förordningen om statlig inkomstskatt frikallas ägare av sådan fastighet, varom förmåles i 5 § 1 mom. kommunalskattelagen, från skattskyldighet för inkomst av fastigheten genom dess begagnande för de i samma moment avsedda ändamål.

Vissa ganska betydande kategorier av samlingslokaler är alltså befriade från skattskyldighet.

Inte minst efter tillkomsten av det statliga stödet för uppförande av samlingslokaler har en stark aktivitet utvecklats för att förse de olika orterna med moderna och ändamålsenliga samlingslokaler. I de flesta fall medverkar också kommunerna med betydande belopp vid ordnandet av samlingslokaler inom kommunen.

Driften av samlingslokalerna blir dock synnerligen betungande för ägarerna, som i de flesta fall utgöres av för ändamålet bildade föreningar.

De allmänna samlingslokalerna är mestadels belastade med hög skuldsättning. Betydande belopp åtgår därför till betalning av räntor och amorteringar. De senare är icke avdragsgilla vid beskattningen. Vad som åtgår till amorteringar beskattas följaktligen såsom inkomst vid såväl statlig som kommunal inkomstskatt. Av olika anledningar har svårigheterna att finansiera de allmänna samlingslokalernas drift på senare tid blivit alltmer påtagliga. Skulle dessa svårigheter öka, föreligger risk att föreningarna icke förmår uppfylla sina förpliktelser utan anser sig nödsakade överlåta till kommunen och staten att helt ta hand om samlingslokalerna och deras drift. En sådan utveckling skulle vara mycket olycklig för alla parter.

Vi menar därför, att goda skäl föreligger för att ägare av allmänna samlingslokaler befrias från erläggande av fastighetsskatt samt skatt på inkomst, som uppkommer genom lokalernas upplåtande för sitt ändamål. Skattefriheten föreslås omfatta vad som avses med allmänna samlingslokaler enligt § 1 i Kungl. Maj:ts kungörelse om statslån för anordnande av allmänna samlingslokaler m. m. (SFS 367/1957).

Det måste betraktas som inkonsekvent att bygdegårdar och Folkets hus, vilka utan inskränkningar står till förfogande för bygdens folk, skall vara skattskyldiga medan t. ex. nykterhetsrörelsernas, kyrkliga och frikyrkliga m. fl. samlingslokaler är befriade från skatt.

Det bör erinras om att 1952 års riksdag beslutade om befrielse för Folkets husförening, bygdegårdsförening och liknande sammanslutning från att erlægga gåvoskatt. Vidare beslöts att nämnda organisationer skulle erlægga arvsskatt enligt lägre tariff. Nöjesskatteförordningen har vid olika tillfällen ändrats för att medge de allmänna samlingslokalernas ägare lättnader i nöjesbeskattningen.

Det kan alltså konstateras att lättnader i beskattningen av de allmänna samlingslokalerna i olika hänseenden befunnits väl motiverade.

Med hänsyn till de ökade svårigheterna att finansiera driften av de allmänna samlingslokalerna och till det förhållandet att samlingslokalerna tillgodoser ett betydelsefullt samhällsintresse anser vi att den av oss föreslagna skattebefrielsen beslutas.

Med hänvisning till vad som anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta i enlighet med vad som i motionen anförts och att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 27 januari 1959

Gunnar Larsson
i Luttra

Harald Larsson
i Hedenäset

Nils Odhe